

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 166962 21 Kž

Novi Travnik, 18.11.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Zuhdija Ćosić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženog S.G., zbog kaznenog djela neovlaštene proizvodnje i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbi Kantonalnog tužiteljstva Travnik i branitelja optuženog, izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 166962 20 K od 12.05.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 18.11.2021. godine u prisustvu optuženog S.G. i njegovog branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika, a u odsustvu kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva Travnik, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalbe kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika i branitelja optuženog S.G. se odbijaju kao neutemeljene i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 166962 20 K od 12.05.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 166962 20 K od 12.05.2021. godine optuženi S.G. oglašen je krivim zbog kaznenog djela neovlaštene proizvodnje i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 238. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Istom presudom opojna droga cannabis neto mase 19,737 grama i amfetamin neto mase 8,242 grama, te mobitel marke „Lenovo“ sa SIM karticom tel.br. 060/314-0704, su od optuženog trajno oduzeti. Optuženi S.G. je obvezan da naknadi troškove odbrane po službenoj dužnosti prema posebnom rješenju suda, te da plati sudski paušal u iznosu od 50,00 KM u roku od 15 dana.

Osporenu presudu pobija kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika. Žalba je izjavljena zbog odluke o kazneno-pravnoj sankciji. U žalbi predlaže da se ista uvaži, osporena presuda preinači i optuženom izrekne strožija kazneno-pravna sankcija.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu osporava i optuženi S.G. Za optuženog je žalbu izjavio njegov branitelj Bekir Ferizović, advokat iz Travnika. Žalba je izjavljena zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji. U žalbi predlaže da se ista usvoji, i preinači prvostupanjska presuda, tako što će se optuženom izreći uvjetna osuda u trajanju kazne zatvora od jedne godine sa rokom provjere od četiri godine ili da mu se ublažavanjem izrekne kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci.

Odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice podnio je branitelj optuženog i u istom predložio da se žalba kantonalne tužiteljice odbije kao neutemeljena, a uvaži žalba odbrane.

Povodom žalbi sud je na zahtjev branitelja optuženog zakazao sjednicu vijeća na koju je pristupio optuženi u pratnji branitelja, dok kantonalni tužitelj nije pristupio, pa je sud sukladno članku 319. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sjednicu održao u odsutnosti uredno obaviještenog kantonalnog tužitelja. Prilikom izjašnjavanja na sjednici vijeća branitelj optuženog i optuženi S.G. su ostali kod pismeno podnijete žalbe.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Kantonalni tužitelj u svojoj žalbi navodi da je prvostupanjski sud optuženom izrekao neodgovarajuću sankciju i pri tome je dao prevelik značaj olakšavajućim okolnostima za koje tužiteljstvo smatra da se nisu mogle cijeliti kao olakšavajuće okolnosti (priznanje krivnje u tijeku glavnog pretresa). Istovremeno prvostupanjski sud nije dovoljno cijenio otežavajuće okolnosti, a to je ranija osuđivanost optuženog, jer prethodno izrečena uvjetna osuda nije utjecala na optuženog da više ne čini kaznena djela.

Suprotno navedenom, branitelj optuženog, u žalbi navodi da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakšavajuće okolnosti koje su se stekle na strani optuženog kao što je priznanje krivnje optuženog, njegovo korektno držanje u istrazi i suradnja sa organima gonjenja, zatim nisu u dovoljnoj mjeri cijenjene porodične prilike na strani optuženog i to da izdržava oca koji je 90 % invalid, te da je otac malodobnog djeteta. Branitelj u žalbi također ističe, da je prvostupanjski sud propustio kao olakšavajuću okolnost cijeliti činjenicu da se radi o manjoj količini lake droge, a što upućuje na zaključak da kod optuženog nije postojao motiv iz koristoljublja. Uz činjenicu da je od počinjenja kaznenog djela prošlo dvije i po godine, što je također trebalo cijeliti kao olakšavajuću okolnost, branitelj zaključuje da je sve navedeno u sveukupnosti naročito olakšavajuća okolnost koja opravdava izricanje kazne ispod granice propisane zakonom, odnosno za izricanje uvjetne osude.

Kako je to i naprijed navedeno, kantonalni tužitelj je žalbu uložio zbog kaznenopravne sankcije, kao i branitelj optuženog. Kada se navodi i kantonalnog tužitelja i branitelja po tom žalbenom osnovu dovedu u vezu sa obrazloženjem osporene presude, koje se odnosi na odmjeravanje visine i vrste kaznenopravne sankcije u osporenoj presudi, onda se može zaključiti da su ovi žalbeni navodi u cijelosti neutemeljeni. Prvostupanjski sud je prilikom odmjeravanja kazne

optuženom, pravilno primijenio odredbu članka 49. Kaznenog zakona Federacije BiH, te je kao olakotne okolnosti na strani optuženog cijenio činjenicu da je optuženi priznao krivnju, da je porodičan i zaposlen, te dužan da brine o svojoj višečlanoj porodici, ali i da je prethodno osuđivan.

Ne može se prihvatiti žalbeni navod tužiteljice da priznanje krivnje koje je optuženi dao na glavnom pretresu nema odgovarajući značaj iz razloga što je iz stanja spisa zaista vidljivo, da je još u istražnom postupku optuženi priznao počinjenje djela, a da se na ročištu za izjašnjenje o krivnji izjasnio da nije kriv, upravo kako to branitelj i ističe u žalbi, iz razloga što je namjeravao stupiti u pregovore o priznanju krivnje sa kantonalnim tužiteljstvom, u čemu nije uspio, pa je stoga na glavnom pretresu priznao krivnju. Stoga se takvo priznanje krivnje ne može smatrati kao rezultat suočenja optuženog sa dokazima tužiteljstva, i stoga je pravilno cijanjeno kao olakotna okolnost.

Isto tako, obrana ističe da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakotne okolnosti koje su se stekle na strani optuženog, a koje se ogledaju u tome da je optuženi priznao krivnju. Po ocjeni ovog suda, a proizlazi i iz obrazloženja osporene presude, da je prvostupanjski sud to priznanje krivnje cijenio kao olakotnu okolnost i dao joj odgovarajući značaj.

Dijelom je utemeljena primjedba tužiteljstva da činjenica da je optuženi obiteljski čovjek i da je zaposlen, kako je to navedeno u prvostupanjskoj presudi, nije potkrijepljena dokaznim materijalom. Da je optuženi obiteljski čovjek proizlazi iz Izjave optuženog date pred Službom za opću upravu i društvene djelatnosti Općine Travnik OV broj 03-04-13-10493 od 07.09.2021. godine iz koje proizlazi da optuženi živi u zajedničkom domaćinstvu sa suprugom, sinom i ocem. Međutim za navedenu zaposlenost optuženog zaista nema dokaza, a iz završne riječi branitelja proizlazi da optuženi treba da se zaposli, iz čega se zaista može zaključiti da je takav navod u prvostupanjskoj presudi netačan.

Ne mogu se prihvatiti ni navodi u žalbi branitelja optuženog, da se kao olakotne okolnosti trebale cijeniti da je optuženi prodajom opojne droge u stvari pokušavao obezbjediti egzistenciju svojoj porodici iz razloga što upravo optuženi nije osoba koja svojoj supruzi, djetetu i ocu obezbjeđuje egzistenciju, Naime, iz dokaza koje je obrana pribavila proizlazi da je supruga optuženog zaposlena u Sportskoj kladionici HATTRICK d.o.o. (proizlazi iz potvrde br. 81/21 od 02.02.2021. godine), a otac optuženog je, kako to proizlazi iz uvjerenja JU Centar za socijalni rad Novi Travnik od 07.09.2020. godine, invalidna osoba II grupe sa 90% invaliditetom i dodatkom za njegu i pomoć od strane druge osobe, iz čega se može zaključiti da supruga (iako je privremeno spriječena da radi) i otac optuženog imaju vlastita primanja i da sami sebi obezbjeđuju egzistenciju, te da materijalno ne ovise od optuženog, zbog čega se ta okolnost nije mi mogla cijeniti kao olakotna.

Neprihvatljiv je i žalbeni navod branitelja optuženog da je predmet prodaje bila manja količina „lake“ droge, iz razloga što je manja količina vrlo relativan pojam (cannabis neto mase 19,737 grama i amfetamin neto mase 8,242 grama), a amfetamin se ne može smatrati „lakom“ drogom, zbog čega je i ovaj žalbeni navod ocijenjen kao neprihvatljiv.

Branitelj optuženog ističe kao olakotnu okolnost i držanje optuženog pred sudom, iako ne precizira na šta se time tačno misli. Naime, ako se potencira optuženikovo korektno držanje kao olakotna okolnost, onda se to ne može smatrati takvim, iz razloga što je korektno držanje optuženog u istrazi i suradnja sa organima gonjenja, kao i njegovo držanje pred sudom, ponašanje koje se očekuje kako od optuženog tako i od ostalih učesnika pred sudom, ali isto istovremeno nije doprinijelo efikasnosti kaznenog postupka.

Kajanje koje branitelj ističe u žalbi kao olakotnu okolnost, koju i prvostupanjski sud prihvata kao takvu, po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju nema taj karakter iz razloga što nije konkretizirana ničim, ostala je samo verbalno izraženo, i stoga nije ni moglo biti cijenjeno kao olakotna okolnost.

Za kazneno djelo iz članka 238. stav 1. Kaznenog zakona Federacije BiH propisana je kazna zatvora od 1 do 10 godina. Prvostupanjski sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, dakle kaznu koja je u okviru propisane kazne, ali je istovremeno minimalna propisana kazna za to kazneno djelo, pravilno pri tome cijeneći da se na strani optuženog osim spomenutih olakotnih okolnosti stiče i otegotna okolnost koja se ogleda u tome da je optuženi već osuđivan za istovrsno i srodno kazneno djelo.

Naime, iako kantonalni tužitelj posebno u svojoj žalbi potencira prethodnu osuđivanost optuženog, a pri tome ne iznosi detalje koliko puta, za koja kaznena djela je optuženi osuđivan, niti kakve su mu kazne prethodno izrečene. Ovaj sud je izvršio uvid u izvod iz kaznene evidencije PS Travnik broj 02/7-3-04-2-4-11/20 od 16.01.2020. godine iz kojeg proizlazi, da je optuženi već jednom osuđivan zbog istovrsnog kaznenog djela presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 100796 15 K od 02.05.2017. godine na kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci, kao i da je jedan put osuđivan zbog kaznenog djela posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stav 3. Kaznenog zakona Federacije BiH presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 076861 13 K od 05.01.2014. godine za koje mu je izrečena uvjetna osuda, kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci sa periodom provjere od jedne godine. Iz navedenog se može zaključiti da je optuženi prethodno osuđivan zbog istog i zbog blažeg oblika djela (posjedovanje opojne droge). Iz navedenog se može zaključiti da se radi o višestrukom povratniku kako to i ističe tužiteljica u svojoj žalbi, ali po ocjeni ovog suda upravo prethodna osuđivanost optuženog je bila opredjeljujuća da se osporenim presudom optuženom izrekne bezuvjetna kazna zatvora, kao i kazna zatvora koja je duža od prethodno izrečene, a sve kako bi se postigla svrha kažnjavanja na način da se optuženi u buduće uzdrži od činjenja kaznenih djela, ali i generalna prevencija na način da se svi budući počinitelji kaznenih djela uzdrže od činjenja istih.

U konačnom i ovaj sud je mišljenja da se sa uvjetnom osudom koju branitelj optuženog predlaže u svojoj žalbi u konkretnom slučaju prema konkretnom optuženiku, kojem je već uvjetna osuda bila izrečena, ne može postići svrha kažnjavanja, ali i da nije neophodno da se optuženom izrekne strožija kazna, kako to predlaže kantonalna tužiteljica, odnosno da je primjerena upravo kazna u vrsti i visini kako je odmjerio prvostupanjski sud. Izrečena kazna optuženom se ne pokazuje kao preblago, a ni prestrogo odmjerena, kada se imaju u vidu navedene olakotne kao i

otegotne okolnosti, zbog čega je i po ocjeni ovog suda za optuženog primjerena izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbe kantonalne tužiteljice i branitelja optuženog odbiti kao neutemeljene, ožalbenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve sukladno odredbi čl. 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH.

POUKA

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća

Zuhdija Ćosić